

La Casa de Nebuni

MIHAELA CD

poezii răzvrătite din sufletul meu

*Din trist COMLOT, gălgăie omenirea
Vreți să ne faceți humano-roboti
Nu vă înțepă-n INIMA nenorocirea
Că ne trădați azi la nebuni și hoți?*

*Cât trebuie să-ndurăm UMILINȚA
Că ne luați ce-i sfânt pe pământ?
Nu vă ajunge oare SUFERINȚA
Ce o trăim singuri ca frunza-n vânt?*

*Și oare câte generații veți DISTRUGE
Arzând valori și datini din străbuni
CREDINȚA printre pietre-n ziduri fugе
Și ne băgați încet la casa de nebuni*

*Degeaba urlă răzvrătirea-n sânge
Cu ARME psihotronice ne atacați
Să n-avem nici PUTERE a ne plânge
Și slugi să vă fim, numai aplecați.*

*Veni-va vremea când o să vă-nvingă
Din CERURI bunul nostru Dumnezeu
Să vă ASCUNDEȚI căci o să vă ningă
Cu fulgii mari ai otrăvirii voastre alizeu!*

Mihaela CD

www.poeziipentrusufletulmeu.com

9 781777 752477

GLOBART UNIVERSUM
EDITURA · PUBLICITATE DESIGN
#PUNE LUMII ÎNTREGI DESPRE TINE!

La casa de NEBUNI

poezii răzvrătite din sufletul meu

MIHAELA CD

GLOBART UNIVERSUM

ISBN:

978-1-7777524-7-7 (softcover)

978-1-990832-09-3 (e-book)

Editor: Johnny Ciatlos Deak

Picturi digitale: Mihaela CD

Fotografii: arhiva personală și internet

Tehnoredactare: Arthur Weber

Concept grafic copertă: Mihaela CD

www.poeziipentrusufletulmeu.com

În conformitate cu Legea Bibliotecii și Arhivelor din Canada, o fișă bibliografică ce descrie materialul prezentei cărți apare în *Voilà – The National Union Catalogue* și în *Aurora*, catalogul Bibliotecii Naționale a Canadei.

Under the terms of the Library and Archives of Canada Act a bibliographic record describing the material of the present book appears in *Voilà – The National Union Catalogue*, and in *Aurora*, LAC's Catalogue

Mihaela CD

La casa de nebuni : poezii răzvrățite din sufletul meu

Globart Universum. Montreal, Canada. 2022.

ISBN 978-1-7777524-7-7 (pbk.). - ISBN 978-1-990832-09-3 (e-book).

821.135.1

© 2022 Mihaela CD. All rights reserved.

Romanian edition

This book was published by:

GLOBART UNIVERSUM
EDITURĂ PUBLICITATE DESIGN
SPUNE LUMII ÎNTREBĂRI DESPRE TINE!

„Vântul schimbării bate-n Univers

Și duios se țîn aștrii de mână

Că vor să stea în lume și în vers

Pe albastră boltă să rămână.“

Mihaela CD

Picturile digitale din acest volum poartă semnătura artistei Mihaela CD, membru al FCA (Federation of Canadian Artists), membru al ACA (Artists in Canada Association), membru al NADA (National Association of Digital Artists, Massachusetts, USA). Cinci dintre lucrări au fost premiate de către Asociația WorkTogether din Italia, în cadrul Galei „Șapte inimi România“

Premiul „SEVALETUL DE AUR“

pictură digitală: „MĂRUL DISCORDIEI“

*Gala „Șapte inimi România“ – Festivalul „Curcubeul tricolor“
– Asociația „Work Together“, Italia, 26 iunie 2021*

De 3 ori Premiul „SEVALETUL DE ARGINT“

picturi digitale: „RĂDĂCINI“,

„MOZAIC PLANETAR“, „IDEOLOGII“

*Gala „Șapte inimi România“ – Festivalul „Curcubeul tricolor“
– Asociația „Work Together“, Italia, 26 iunie 2021*

Premiul „SEVALETUL DE BRONZ“

pictură digitală: „PROTECȚIA IUBIRII“

*Gala „Șapte inimi România“ – Festivalul „Lupul dacic“
– Asociația „Work Together“, Italia, 27 mai 2021*

Cuvântul editorului

Cu o creativitate și o ingeniozitate debordantă, scriitoarea Mihaela CD continuă să ne surprindă cu fiecare nouă apariție editorială, așa cum ne-a demonstrat în nenumărate rânduri. Fie că este vorba de proză scurtă, eseuri, cronici, aforisme sau poezii, stilul său unic și inconfundabil își lasă amprenta în fiecare dintre cărțile sale atât prin concept cât și prin creația însăși.

La scurtă perioadă după publicarea cărții de eseuri, articole și cronici literare *Prin ochii mei*, iată că autoarea Mihaela CD ne dăruiește cea de-a noua carte a sa.

Cartea *La casa de nebuni* surprinde și șochează prin însăși titlul său creând dorința cititorului de a afla ce se ascunde în spatele acestui titlu inedit, cât și prin conținut fiind un volum de poezii „răzvrătite“ așa cum le numește autoarea care sunt venite din sufletul său ca un efect al contextului social-politic actual.

Dovedind o capacitate de sinteză extraordinară, scriitoarea Mihaela CD așază în vers realitatea și tragicul vremurilor cu adevărat nebune pe care le trăim, realități pe care nici măcar nu ni le-am fi putut imagina în urmă cu câțiva ani și care sunt greu de acceptat și de înțeles aflându-ne fără voia noastră într-o bizară actualitate chiar „la casa de nebuni“

Scriitoarea Mihaela CD exprimă în volumul *La casa de nebuni* atât uimirea, nedumerirea față de realitatea actuală cât și răzvrătirea din suflet, frustrarea și inacceptarea unei situații globale deloc normale și absolut forțate spre o transformare riscantă și distructivă a umanității.

Fără a rămâne indiferentă la evenimentele globale recente, printr-o scriitură clară, umană și în spiritul adevărului și al dreptății, scriitoarea vine să tragă un puternic semnal de alarmă asupra tragediei mondiale care se întâmplă

acum, în timp real, chiar sub ochii noștri, exprimând și transpunând în versuri realitatea care pentru mulți încă pare de domeniul fantasticului.

Volumul *La casa de nebuni* este un strigăt de trezire spre oamenii care încă nu înțeleg că miza acestui joc nebun este umanitatea însăși ca singura specie cu inteligență și voință proprie, prin robotizare spre transumanism.

Cartea este împărțită în 17 capitole pe care scriitoarea și artista Mihaela CD le însoțește cu picturi digitale creații proprii, semnificative și pline de culoare, îmbogățind astfel acest volum de poezii răzvrătite cu spiritul său creator și artistic într-un stil modern și nonconformist, într-o manieră originală și unică.

Deși volumul *La casa de nebuni* este o carte care în mod expres pune degetul pe rana sângerândă a mapamondului, totuși se face simțit caracterul profund pozitiv al scriitoarei Mihaela CD care aflată acum la fel ca și noi toți într-o adevărată casă de nebuni, nu încetează să creadă în izbânda binelui și în magica forță vindecătoare a iubirii.

Vă invit, dragi cititori, să descoperiți tainele acestei cărți de excepție și să pătrundeți prin versurile răzvrătite ale poetei Mihaelei CD în adâncurile ce se ascund „la casa de nebuni“

Johnny Ciatloș-Deak

*membru al Uniunii Jurnaliștilor Independenți din România
senior editor, Globart Universum Publishing House, Canada*

Cuvânt înainte

RĂZVRĂTIREA SUFLETULUI

Neobosita Mihaela CD este din nou pe baricade. Răzvrătirea sufletului ei față de problemele actuale, în care omul și omenirea sunt jucate la ruletă, ia forma unui fluviu care și-a adunat apele din suferința la care este supusă umanitatea.

Sufletul ei plânge cu lacrimi de foc revărsate în cuvintele care curg în versurile acestui volum de „poezii răzvrătite“ cum le numește autoarea.

„*Vântul schimbării bate-n Univers*“, iar noi, oamenii, îl simțim cu adevărat. Acest vânt va produce schimbări importante pe Terra, dar nu știm dacă este spre binele nostru „și-ai devenit ce n-ai vrut niciodată“.

„*Libertatea nu-i monedă*“, este dreptul nostru de a fi. Cei care cred c-o pot schimba se încadrează, conform Bibliei, în trădători ca Iuda.

„*Clipa de libertate furată se tânguie pe altarul durerii*“, este sfâșiată de cei care se cred zei, dar nu sunt decât niște „*ieftine topoare*“. Ei uită însă că vor avea aceeași soartă, este efectul bumerangului. Dar se pare că în orice vremuri au trăit oamenii „*Dreptatea-i strâmbă pentru nevoiași/ Și-i o croială dreaptă pentru farisei*“, „*Libertatea-i pusă-n lanț de pace/ Cu zale de cuvinte stă legată*“. Foarte adevărat și redată de autoare într-o metaforă poetică. Singura speranță este în Dumnezeu. El este cel care are puterea să sfărâme „*satanicul legământ*“ al celor care au venin în vene și otravă-n suflet.

Foarte bine punctează Mihaela CD dorința dementă a celor care se cred mai presus de toate, încercând desființarea familiei care a fost sfințită de Dumnezeu și care are o mamă și un tată, în poemul „*Venit-am să rămânem pe pământ!*“

Minciunile demonilor sunt „*cusute cu ață de ghips*“. Ne cred pe toți cu „*tâmpă încredere oarbă*“, dar uită de cei care au puterea să vadă adevărul, să știe să citească printre rânduri.

În tainele nopții croiesc destinele lumii „*La masa tăcerii*“ unde se scrie „*murdară hârtia*“. Când ies la lumina zilei aplică hotărârile groțești scoase din mințile bolnave.

Ca orice om care gândește și vede adevărul, și Mihaela CD are dușmanii ei. Că sunt invidioși sau sunt slugi supuse răufăcătorilor, nu contează, ei lovesc. Dar autoarea și-a pus pe hârtie în „*Balans poetic*“ crezul ei și le spune că nu au cum să înțeleagă „*Cum versurile mele-n mine cresc*“.

Cerul trist are „*Porți închise*“ pentru cei care au mințile bolnave, intoxică poporul închis între ziduri reci, dar sufletul nu-l pot înrobi, el este darul lui Dumnezeu și la El se va întoarce.

„*Dreptul la plecare*“ îl au cei care se tem ca din văzduh să nu cadă viruși ce-i pot lovi profund. Dar pentru a-și învinge frica vor primi pastila care le asigură acel drept la plecare.

„*Planeta hipnotizată*“ este un nou capitol în care vibrează sufletul poetei. Ea a trăit din plin și pe viu, evenimentele de revoltă a celor care vor să-și recapete libertatea furată. Ea, ca și mulți alții dorește să fim „*Demni pe vecie*“, să rupem lanțurile sclaviei și demnitatea „*Moștenire s-o lăsăm*“.

Nedreptățile la care au fost supuși oamenii, urmele de noroi și sânge s-au transformat în florile durerii, dar „*Într-o zi*“ autoarea speră să redevenim frați.

Lirismul Mihaelei CD s-a transformat în armă, metaforele în săgeți împotriva celor care vor să aducă suferință omenirii. Foarte bine a ilustrat autoarea acest lucru în poemul „*Inimi unite pentru libertate*“. Zăvorul pus inimilor prin interdicții și izolare se frânge în versurile din poemul

„Vânduți în mondiala piață“. Osânda lui Dumnezeu îi va ajunge chiar dacă acum râd mulțumiți de răul satanic făcut omenirii.

Sub titlul „*Serpentine periculoase*“ debutează capitolul 4, prin poemul „*În lume s-a făcut târziu*“. Tristețea ce a cuprins întreg mapamondul străbate drumuri nevăzute dar simțite de noi, muritorii de rând. Dar „*Judecata din urmă*“ va să vină, deși au ticluit distrugerea în masă a populației prin legi care să fie scuturi doar pentru ei. „*Ceasornicul ticăie discret*“ și timpul va aduce și „*Nota de plată*“.

Autoarea Mihaela CD își rupe în fiecare vers câte o bucățică din suflet, unde s-a adunat atâta revoltă, atâta durere, atâta dorință de dreptate și libertate. „*Neputința lumii ce-i beteagă*“ o lume care urlă spre cei care au adus moarte, boală, suferință, dar care speră în puterea lui Dumnezeu de a cerne cu lacrimi fierbinți asupra nevolnicilor. Toate nenorocirile ce s-au abătut asupra umanității se constituie într-o „*cură de îmbogățire*“ a celor lași și falși binevoitori, îmbătați de ură.

În capitolul 5 „*Balsamul inimii*“ poeta își solicită un răgaz din răzvrătirea sufletului față de nedreptățile celor care conduc lumea, punându-și un „*Lacăt pe plâns*“. Ca să poți merge mai departe în unica viață dăruită de Dumnezeu, trebuie să spui uneori „*Stop*“, să iubești, să fii fericit, să dansezi în „*Seri tomnatice de dor*“, să asculți muzica dragă sufletului, atât cât trăim pe-acest pământ. „*Prin oricare vreme*“ am trece, dragostea ne dă puterea de a lua totul de la început.

„*Vis marin*“ este titlul capitolului 6, al volumului Mihaelei CD. Albastrul este culoarea mării, a cerului dar și a înțelilor care poartă un suflet regal. Este culoarea infinitului, a liniștii noastre interioare. În imensitatea albastră a mării se aud chemările de dor, care plutesc pe valurile înspumate, lăsându-și semnătura de spumă pe malul nisipos. Albas-

trul cerului ne cheamă să plutim pe aripi de condor, să vedem lumea prin ochii văzduhului.

Poeta valsează printre culori, atât metaforic cât și pictural. Ne trece de la albastrul mării la culorile calde ale toamnei, sau verdele răspândit în jurul nostru, care ne dă speranță, ne mângâie cu dulcea boare a vântului, ne încălță sufletul în „*clipa de smarald*“. Dar toate sentimentele, culorile, trăirile se răsfrâng în „*Oglinda sufletului*“.

Capitolul următor (7), ne trimite la „*Rădăcini*“. Din real și ireal se mpletește pânza de lumină sfântă ce se răsfrânge peste nemuririle cerești, care poartă un nume drag: „*părinți*“. Cât sunt cu noi pe-acest pământ, sunt rădăcinile care ne dau puterea de a înfrunta viața. Când devin nemuritori, avem senzația de ruptură adâncă ce ne zguduie sufletul, întreaga ființă. Doar Dumnezeu și timpul pot vindeca aceste răni. Autoarea ne prezintă dialogul avut cu tatăl ei în copilărie, întrebările legate de moarte, speranța că părinții ei nu vor pleca niciodată în lunga călătorie fără întoarcere. Ne rămâne însă visul, care de multe ori este ca un mesaj venit din partea celor plecați.

Răzvrătirea sufletului autoarei respiră în capitolul 8 „*Lagărul minții*“. „*Romanțele au amuțit*“, libertatea ne este furată, sufletul tremură, „*pământul plânge răstignit*“, speranță rămâne în Dumnezeu. El este singurul care poate întoarce roata, care poate îngropa în trupul disperării, minciuna, nemernicia dezaxaților care luptă împotriva firii, împotriva creației lui Dumnezeu. Sunt mulți cei care au plătit cu viața luptând pentru adevărata libertate și dreptate, pentru că au avut curajul de a îndepărta cenușa neomeniei aruncată asupra umanității.

Tot ce s-a întâmplat cu omenirea în ultimii ani, este redat în vers răzvrătit în poemul „*Scena incandescentă*“. „*Oprîți pământul! Vreau să cobor!*“ este strigătul disperat al omului care nu mai poate suporta mașinațiile celor care au dat

mâna cu necuratul, este teama de a vedea deznodământul la ceea ce se întâmplă azi pe Terra.

„*Limbi de foc*“ este titlul capitolului 9. Fățarnicia celor care la ceas de noapte, zidesc noi mârșăvii ținute în sertare secrete de-a lungul anilor și care acum ies la lumină, în toată hidoșenia lor.

Privirile de lance care ard ochii prădătorilor, se-ndreaptă fără milă asupra celor care vor pacea, celor care iubesc lumina, care iubesc viața. Răutatea dac-ar fi transformată în bine, ar fi o cunună învelită în sclipiri de diamante și rubine. Dar toți acești frustrați au asigurat un loc care-i așteaptă „*La casa de frustrați*“.

Din poezia „*Nesupunere*“ reiese clar curajul autoarei de a-și exprima sentimentele față de cei care vor distrugerea omenirii, acești „*Arlechini*“ care-și flutură drapelul „*stropit cu sânge de eroi!*“

Capitolul 10, intitulat „*Proiecții de gânduri*“, debutează cu o întrebare pe care ne-o punem față de tot ce trăim în aceste zile ale secolului al XXI-lea: „*Până când?*“

Până unde poate merge nedreptate? Cât mai poate fi umilită și înjosită omenirea? Singura speranță rămâne Dumnezeu. Doar El este cel care ne-ar putea face dreptate, ar putea apăra creația Lui, „*Omul*“, de flăcările distrugătoare ale lupilor hulpavi. Dar această luptă crâncenă între cer și pământ, trebuie s-o purtăm noi, oamenii, înzestrați cu lumina dumnezeiască.

„*Focul de bine*“ vine cu îndemnul de a rupe lanțurile sclaviei spre care este împinsă omenirea. Binele ar trebui să înceapă „*al conștiinței dezgheț*“. Cu focul în inimi, cu arma iubirii și cu credința-n Dumnezeu, trebuie să oprim această mârșăvie mondială. O mână de oameni nebuni, dar cu forță financiară puternică, au reușit să supună prin minciună populația întregului glob pământesc. Pânza țesută de veacuri pentru a-l înfrunta pe Dumnezeu, are prea multe noduri

dureroase, prea multe noduri josnice, prea multă mârșăvie care n-are alt Dumnezeu decât banul.

„*Nebunie galactică*“ este titlul următorului capitol. Această nebunie pe care noi, oamenii de rând n-o înțelegem, este o formă de instaurare a unei noi Ordini Mondiale, așa cum o văd nelegiuții. Puterea răului este atât de mare încât va distruge pământul dacă noi, oamenii năpăstuiți nu ridicăm vocea, nu sfâșiem vălul care l-au aruncat asupra noastră. Nu știu cui servește distrugerea omenirii? Cine sunt cu adevărat cei care au nevoie de atâta nedreptate, minciună otrăvită? Știu însă un lucru, ultimul cuvânt îl are Dumnezeu!

Tehnica avansată a adus multe schimbări în viața noastră, dar fără să bănuim măcar, cu această tehnică ne lovesc acum, ne supun ca pe niște sclavi.

„*Între două lumi*“ se zbate omenirea. Între două lumi se desfășoară viața, darul cel mai de preț. Flacăra sufletelor noastre este rănită de frigul de-afară și de gerul din conștiințe. Am vrea să ni se pară totul un vis urât din care să ne trezim și totul să revină la normal. Din păcate acest coșmar ne bântuie și nu putem să-l neglijăm. Lupta pentru pace și dreptate trebuie dusă pe toate fronturile și de toți acei care pot aprecia avantajele păcii, ale dreptății și libertății.

Capitolul 13 „*Raze binefăcătoare*“ solicită un „*Transfer de bunătate*“. „*Binele nu-i greu să-l faci, dar necesită voiață*“. Nu ne putem lăsa năpăstuiți, nu trebuie să suferim de neiubire, trebuie să ne facem din bine scut și să ne-nvelim cu bunătate. Dar din păcate frica la care au fost supuși oamenii, a lăsat urme adânci, a distrus acel frumos din suflet, totul s-a transformat în ură și răutate. Tot ce-a fost poezie a devenit tăcere, tot ce a fost culoare a devenit umbră. Astralul, universul poate că va arunca asupra noastră mirul bucuriei, ajutându-ne să trimitem mesajele noastre spre nemurire prin slovele îmbrăcate în farmecul iubirii. Poate că astfel

îi vom putea determina pe semenii noștri să se iubească, și prin iubire să închidă porțile răului.

„*Avem nevoie de iubire mai mult ca oricând*“. Prin iubire putem întoarce acele ceasornicului care ticăie sinistru în aceste zile. Și primăvara ar fi mai frumoasă dacă ar purta aripa iubirii. Dar cei care se cred mai presus de lume, luptă din răspuțeri să distrugă această lege a firii, lovesc în cei pe care ar trebui să-i respecte pentru tot ce au făcut. Nu mai au nevoie de ei, deci trebuie să dispară cu orice preț. Toate aceste nedreptăți sunt dictate de răul care sălășluiește în cei care vor să stăpânească pământul.

Poeta Mihaela CD spune răspicat: „*Slova mi-e credință*“, slova este pace, senin, dor, liră, poem etc. După ce trece cu versul său prin anotimpurile vieții și ale naturii, Mihaela CD vrea liniște și pace, ca să poată înșira perlele gândurilor ei. „*Lăsați-mi versul*“ solicită universului îngăduința de a așterne pe albul hârtiei, dorințele, trăirile, iubirea pentru poezia prin care încearcă să ajungă la inimile semenilor.

Un final perfect pentru un volum răzvrătit: „*Căci veni-va vremea zilei de apoi/ Când n-o s-aveți nici griji, nici supărare/ Trăiți iubindu-vă curat, fără nevoi/ Lăsați-mi versul să vă fie alinare*“.

Răzvrătirea Mihaelei CD se încheie aici, în acest volum, dar continuă pe scena vieții unde n-a bătut ultimul gong. Îi doresc autoarei multă putere în lupta pe care o duce, multă inspirație pentru a trezi conștiințe care dorm și multă sănătate, pentru că fără ea nimic nu este posibil.

Felicitări și mult succes, Mihaela CD!

Aurelia Oancă

*membru al filialei băimărene a Asociației Scriitorilor Români,
membru al filialei Baia Mare a Ligii Scriitorilor Români,
membru al Clubului „Spinul“ al epigramaștilor din Baia Mare*

Prefață

FRUMUSEȚEA ADEVĂRULUI

Prin scrierile Mihaelei CD, am cunoscut un om frumos cu chipul sufletului la fel de frumos și adevărat, artei consacrat! Frumusețea adevărului în vers, modelată de o poetă consacrată!

La propunerea sa de a-i alcătui prefața acestui volum de versuri, m-a încercat un sentiment de imensă bucurie, mândrie, dar și de mare responsabilitate. Mă aflu în fața unui univers conturat de consacrare a unei lire feminine ce poartă și greutatea poetului angajat, poetului cetățean. Iată de ce impresiile mele se vor o schelă ce poartă acest edificiu spre a fi deschis sufletului cititorului. Odată împlinită misiunea mea de cronicar al cuvântului ca veșmânt, miezul firii poetei Mihaela CD, trebuie să se reverse ca un dar în sufletul cititorilor ce vor deveni părtași la respirația comorilor!

De ce a ales autoarea ca titlu al volumul său de poezie *LA CASA DE NEBUNI*? Păi nu spunea chiar Eminescu „Să dăm foc la pușcărie și la casa de nebuni“? De ce să le dăm foc? Pentru că una constrânge, distruge, cealaltă încalcă rânduielile firești ale existenței de ordin material și spiritual.

Dragi iubitori ai artei cuvântului, posibili cititori ai acestei voci poetice, ce răzbate din cartea manifest pentru viață prin harul poetei Mihaela CD, vă invit să vă alăturați explorării mele prin filele mării sale conștiințe. Aș nedreptății darul marelui fluviu emoțional adăpostit în cuvântul binecuvântat cu transfigurare artistică, dacă m-aș lăsa pliată de o intenție de structurare a cărții, pe capitole și titluri. Aceste precizări au fost de la sine făcute prin chiar trupul însuflețit cu har al cărții, dar și prin osârdia eruditului editor Johnny Ciatloș-Deak.

Da, m-am rătăcit printre lacrimile, frumusețile, revoltele și speranțele adăpostite în cuvânt prin lira feminină, dar ne-

cruțătoare, în scop de îndreptare a rânduieilor umane, a poetei Mihaela CD. După ce ne-a obișnuit cu tandrețea versului închinat iubirii în volumele sale de poezie *Focul din Noi* sau *Iubește-mă în fiecare anotimp*, poeta vine cu o poezie de atitudine, spre a atrage atenția asupra realităților sociale, politice și a milita pentru vindecarea a ceea ce numește **LA CASA DE NEBUNI**

Privită și numită astfel, societatea nu e ca un spital dotat cu mediu și specialiști cu intenții de ameliorare sau chiar vindecare a „bolnavilor“ ci dimpotrivă chiar factorii decisivi provoacă distrugerea... Iată de ce, această conștiință care este poeta Mihaela CD nu poate rămâne pasivă la tragicul fenomen ce cuprinde mapamondul. Legile firii fiind nesocotite, se face apel la vindecare prin iubire cum chiar poeta mărturisește: „*Cred că este datoria scriitorului care scrie cu sufletul, cu inima, să încondeieze atât frumosul, plăcutul, cât și anormalul și declinul social pentru că altfel ar fi incapabil să se mai privească în oglinda sufletului. Vă îmbrățișez cu drag!*“

Cu adevărat ne îmbrățișează Mihaela CD cu adevărul scrierii sale cu propriu-i suflet... Poeme întregi ar trebui citate spre ilustrarea conținutului lor ideatic, estetic, purtător de mesaj. Vă las însă, dragi cititori să selectați înșivă valurile poetice ce duc spre marea de dor a idealului existențial.

O pandemie de răutate o intrigă pe poetă: „*Voi nu-nțelegeți, măști de răutate/ C-am fost creați aici ca să trăim/ Nu vrem să schimbăm o DREPTATE/ Ce Dumnezeu ne-a dat-o, să murim!*“

Voi enumera aleatoriu câteva titluri de capitole și poezie ele fiind grăitoare cu mare putere de sugesție: Așadar, capitolele: „*Jocuri de culise*“; „*Comedie tragică*“; „*Rădăcini*“; „*Balsamul inimii*“; „*Serpentine periculoase*“; „*Proiecții de gânduri*“; „*Speranțe de bine*“.

Poeta își despletește dorurile, prin transfigurare artistică, sub titluri ca: „*Doruri despletite*“; „*De-ați trăi acum pe pă-*

mânt“, „Mă arde dorul dragă tată“ poeta invocă pe înaintemergători spre a le atrage atenția asupra tragismului existențial. Titlurile vorbesc de la sine.

În capitolele următoare, vine cu precizări precum „*Alaiul grotesc*“ ce face parte din capitolul intitulat „*Comedie tragică*“; „*Maimuțe zgâite de inimi sărace/ Conduc mapamondul în haine de circ*“. E o aluzie la tendința de a imita ceea ce implicit duce la pierderea identității omului, a națiunii, riscul globalizării. Colaborarea pe diferite planuri în plan mondial presupune respectul identității individuale și colective pe toate paletele de colaborare.

„*Nu-i nimeni să vadă cum șade prostia/ La masa tăcerii cum se ghiftuiesc/ Și-acolo se scrie murdară hârtia/ De sângele celor ce înnebunesc*“. Prostia, personificată stă la „*masa tăcerii*“ amintind motivul lui Brâncuși, dar de data aceasta cu o conotație negativă privind „locuitorul“. În același timp, această alăturare de elemente în spațiu și timp ne amintește de revolta clasice afirmării: „Minciuna stă cu regele la masă“

E un merit al poetei Mihaela CD, că este în stilul ei propriu, o continuatoare a unor astfel de mesaje patriotice oriunde pe mapamond. Pactul scris cu sânge ne duce cu gândul la unul dintre motivele de creație ale lui Goethe. Iată cum demersul poetic al Mihaelei CD, trecut prin propriul eu, devine universal.

Spiritul eminescian trece prin venele nobleței spirituale ale poetei. Iată de ce este de drept și prin vocație o continuatoare a spiritului și conștiinței eminesciene, spre folosul neamului românesc de pretutindeni. O deranjează și pe ea saltimbancii precum îl intrigau pe Eminescu „Saltimbancii și nerozii“. Mihaela CD, în accepțiunea sa îi acuză și îi deplânge în același timp pe „saltimbanci“: „*Bieți saltimbanci, vă credeți permanenți*“. Face deci aluzie privind aceștia din urmă, că nu conștientizează vremelnicia puterii, scurtimea și zădărnicia acestor condiții efemere.

Într-un armonios „*Balans poetic*“ face referiri revelatoare, usturătoare spre luare-aminte și îndreptare la „*Bieți arlechini*“; „*Porți închise*“; „*Nu sunt zei*“. Aflăm din „*Lagărul arlechinilor*“ că „... *traiul nostru-i zilnic amânat*“ în timp ce „*Greii lumii vând gogoși*“.

Să luăm aminte la vocea poetică a Mihaelei CD: „*Vântul schimbării bate-n univers/ Și duios se țin aștrii de mână/ Că vor să stea în lume și în vers/ Pe albastră boltă să rămână*“. Înțeleg că noi suntem una cu „*aștrii*“ cărora li se cuvine „*Pe albastră boltă să rămână*“. Ceea ce propune poeta prin impresionantul demers poetic pe care tocmai l-am citat, nu e doar un motto, ci un adevărat dicton deschizător al filei suflutului său prin intermediul cărții!

Sub titlul „*Preschimbare în bine*“ aflăm despre uciderea a tot „*cu greutate/ Și cu însângerate terapii*“. După cum spuneam, „*La casa de nebuni*“ a societății omenești cu nedrepte „*orânduiele*“ terapia nu e una de bună intenție, dimpotrivă e ucigătoare... Drept răspuns poematice vine un blestem, dar nu unul obișnuit în exclusivitate cu tentativă negativă, ci unul și cu nuanță pozitivă, pașnică: „*Și la bunătate fiți osândiți!*“

Ne amintim de expresia populară: „*cusută cu ață albă...*“ Ei bine, în cartea de față întâlnim titlul „*Cusute-s cu ață de ghips*“: „*Dar nu se așteaptă vreodată/ Să zburde la suprafață/ Orori ce-s cu fața brodată/ Ce-au fost cusute cu ață*“.

Ingenioasă alăturare spre ilustrarea poemului, pictura digitală „*MĂRUL DISCORDIEI*“ aparținând aceleiași artiste Mihaela CD. De altfel, majoritatea poemelor sale se bucură de armonia îngemănării artelor sale prin adecvată ilustrare.

Din capitolul „*Comedia tragică*“ face parte poezia „*Alaiul grotesc*“ care dezvinovățește pe cei care fiind victime „*îngroașă alaiul lumesc*“: „*Dar cei ce-s nebuni nu poartă o vină/ Decât că îngroașă alaiul lumesc*“. E un determinism între individ și mulțime prin reciprocitatea apartenenței și influenței.

Structura poeziilor poartă amprenta rigorilor clasice privind metrica, rima și muzicalitatea interioară a versului, ceea ce conferă profunzime, efecte emoționale și solemnitate poeziei. Este prezentă trimiterea la tradiție, cultură, dar nu lipsesc nici elementele moderniste și neomoderniste. De asemenea ironia fină și simțul umorului presară poeziile cu un plus de farmec și putere de receptare: „*Nebunii se-ntrec în curse de foc/ Și-alunecă banii murdari în zadar/ Se-ncinge folia și totu-i un joc/ Atât de perfid, agresiv și murdar/ Ce roata învârte bătând pe loc*“. Prin motivul roții ce poate fi progres, dar și pedeapsă, răzbate aluzia la lipsa dinamismului social, politic, economic, cultural, provocat anume pentru ca răii să-și împlinească interesele meschine potrivit metodei „Dezbină și stăpânește...“

Poezia „*Drumeți în nebunie*“ e formată din trei strofe a șase versuri fiecare. Rima fiind încrucișată, e îmbrățișată de rima versului de început și sfârșit: „*scurt, știe, furt, fie, cort, nebunie*“. Utilizează ca element al rimei o diversitate de părți de vorbire cum ar fi adjectivul, verbul, substantivul.

Conștiința menirii poetice pe care poetul o dedică adevărului, dreptății, vindecării și prosperității societății, transpare și din versurile scrise sub titlul poeziei „*Balans poetic*“. Iată întrebarea sa retorică: „*Te-ntrebi mereu blocat de suspans/ Cum versurile mele-n mine cresc?!*“

Majoritatea poemelor au strofele poeziei formate din patru versuri utilizând diversele forme cunoscute ale rimei.

„*Lagărul arlechinilor*“, expresia constrângerii firii, o abordare a întâlnirii relaționale între concret și abstract: „*Se zbat să închidă minți deștepte*“, „*Căci am închis în lagăre amare/ Voința și dreptatea ce-o aveam*“.

Dar iată că se-arată lumina speranței în „*Inimi unite pentru libertate*“: „*Uniți cu toții ne-am strâns într-un oftat/ Într-un convoi, Inimi și bunătate*“. Idealul prin care „*Și bunăta-tea pură va învinge/ Căci inimile toate le-am unit!*“

Se întrezăresc în abordarea poetică și elemente biblice sub titlul „Judecata din urmă“, care ne duce cu gândul spre „Judecata de apoi“. Manifestul poetic al poetei Mihaela CD e unul de dimensiuni superioare privind impactul emoțional, ideatic și estetic. Un alt fel de „Împărat și proletar“ decât cel eminescian, un manifest continuator, contemporan!

Dacă Eminescu se adresează cu vehemență, ca purtător al spiritului românesc, ca poet cetățean al celor: „*Ei îngrădiți de lege plăcerilor se lasă/ Și sucii cel mai dulce pământului îl sug...*“ Poeta Mihaela CD, ca exponentă a neamului românesc, a patriei-mamă România, dar și a comunității românești din Montréal (Canada) precum și cu atașament pentru toți românii în context universal, este o voce poetică purtătoare a idealului de pace, libertate pentru sănătatea pământului din timpul nostru. Îl iubește și-l apără cu cerul sufletului său. De aceea dezvăluie cu vehemență, dar și cu iubire, militând pentru supraviețuirea planetei și a omenirii: „*Din toate legile cele făcute/ Vă faceți scuturi pentru voi*“. Odată dezvăluite neregulile „*nedreptei rânduieli*“, sperăm că aceasta va fi zdrobită în favoarea armoniei.

Motivul învierii, ca fiind o temelie a credinței creștine aparținătoare mai multor rituri religioase, este prezent și în puterea cuvântului din poezia neobositei, talentatei și de credință poete Mihaela CD: „*Pleacă rând pe rând sărmanii/ Spre cerul păcii să învie/ În van cred să scape hoțomanii/ Judecata din urmă o să vie!*“

Poeta propune ca soluție de supraviețuire a condiției umane „*Transfer la bunătate*“: „*Celui ce-are trebuință/ Bunătaea să-i transfere*“. Ne mai adresează poeta un îndemn sub titlul „*Iubiți-vă voi oameni*“

Cu onor se raportează poeta Mihaela CD la viziunea filozofică blagiană când poetul „*Semnelor vremii profet*“ se identifică cu idealul neamului. Astfel consemnează în cartea sa poeta „*Profeția bunătății*“.

Apelul la divinitatea care i-a dat de fapt și harul transpare și sub titlul ce-o invocă: „*Salvează-i, Sfinte*“: „*Într-un brâu smerit de umilință/ Salvează-i te rog, Sfinte, de vrei!*“

Drag cititor, simt că mă însoțești în clipa cuvântului ce adăpostește eternitatea spirituală a poetei! Nu ți-am dezvăluit toate podoabele acestei cărți, un adevărat sanctuar sufletesc, un altar de rugăciune al cuvântului! Mă despart greu de acest taifas cu darul scrisului acestei doamne a poeziei, Mihaela CD.

Pe când să închid vremelnic cartea, mă rețin acei mirifici „*Fulgi de dor*“ dăruți în cutia pandorei metaforice de romantica și totuși surprinzător de luptătoarea poetă: „*Și-mi pare frig și-n suflet ninge/ Cu fulgi înaripați de dor!*“

Ca om al timpului, poeta Mihaela CD își propune „*Proiecții de gânduri*“ sub titluri „*Până când*“, „*Doamne, să ne faci dreptate*“ sau mobilizatorul titlu „*Să luptăm ca niște lei*“, „*Libertate și credință*“.

A venit și vremea răzvrătirii sugerată de „*Răscoala sufletelor*“. Deci nu o răscoală obișnuită ca cea a țăranilor sau ale altor categorii sociale, ci una lăuntrică... „*Ce-aveți cu noi? Voi n-aveți nici un drept/ Să faceți gropi cu moartea pe lopață*“. Interesantă și inedită abordare a instrumentului de îngropare a vieții ca fiind purtător al morții...

Cu „*Speranțe de bine*“, las poeta, mereu alături de oameni și de nevoile lor, să vă însoțească prin frumusețea adevărului, după cum ea însăși mărturisește cu versul său: „*Lăsați-mi versul să vă însoțească/ Pe-altarul vieții prin orice nevoi/ Căci scrisu-v-am cu voie frățească/ Să fiu alătura mea lângă voi*“.

Ana Munteanu Drăghici
membră a Ligii Scriitorilor din România
membră a Cenaclului Retro din Chicago
președinta Cenaclului Literar
„N. D. Cocea Anotimpuri“, Sighișoara

*Cu multă dragoste prietenilor
mei dragi, luptători pentru
libertate!*

pictură digitală „IDEOLOGII“ – artist Mihaela CD

Capitolul 1

Jocuri de culise

Niciodată

*Niciodată să nu spui niciodată.
Căci soarta ți se întoarce în zbor mut
Și tot ce tu n-ai fi crezut vreodată
Se-ntâmplă de-odată cum n-ai fi vrut.*

*Dorința ți-e lege-n mintea ce-i trează
Dar vrerea ta-i ruptă în șapte de lei
Și tot ce-ai crezut cu mintea cea brează
Se-neacă-n iluzii conduse de zmei*

*Și nu-ți aparții căci demult ești vândut
N-ai șansa să-ntorci soarta înc-o dată
Căci tu nici măcar nu observi c-ai pierdut
Și-ai devenit ce n-ai vrut niciodată!*

La casa de nebuni

*În lumea cea nebună mă-nfioară
LEGI NOI, mai triste-n fiecare zi
Noi n-avem DREPTUL să ieșim afară
Căci noaptea cu strigoi ne-om întâlni*

*Cu-o nouă lege plină de PROSTIE
Vor MAMEI dreptul vieții să i-l ia
Căci n-are astăzi mama temelie
Decât să fie numărată undeva...*

*La școli COPIII azi nu mai învață
Respectul și al său important rost
De-atâtea drepturi, GENUL e o ață
Pe care-o rupi și-o poți schimba anost*

*N-avem valori, ni-s toate la grămadă
Ne plânge dorul de părinți și frați
Triști să rămânem SINGURI în ogradă
Și-n IZOLARE să fim timorați.*

*Voi nu-nțelegeți măști de răutate
C-am fost creați, AICI ca să trăim
Nu vrem să schimbăm o DREPTATE
Ce Dumnezeu ne-a dat-o, să murim!*

*Din trist COMPLIT, gâlgâie omenirea
Vreți să ne faceți humano-roboți
Nu vă înțepă-n INIMA nenorocirea
Că ne trădați azi la nebuni și hoți?*

*Cât trebuie să-ndurăm UMILINȚA
Că ne luați ce-i sfânt pe pământ?
Nu vă ajunge oare SUFERINȚA
Ce o trăim singuri ca frunza-n vânt?*

*Și oare câte generații veți DISTRUGE
Arzând valori și datini din străbuni
CREDINȚA printre pietre-n ziduri fuge
Și ne băgați încet la casa de nebuni*

*Degeaba urlă răzvrătirea-n sânge
Cu ARME psihotronice ne atacați
Să n-avem nici PUTERE a ne plânge
Și slugi să vă fim, numai aplecați.*

*Veni-va vremea când o să vă-nvingă
Din CERURI bunul nostru Dumnezeu
Să vă ASCUNDEȚI căci o să vă ningă
Cu fulgii mari ai otrăvirii voastre alizeu!*

Josnicie

*Libertatea nu-i monedă
Să o dai să o preschimbi
Câștigată-i și-o posedă
Neamuri de felurite limbi*

*Nu ne puteți cumpăra
Dreptul la sănătate
Și nu ne știți astâmpăra
Dorul de rudele plecate*

*Sunteți vânduți la tirani
Vă credeți suflete deștepte
Dar nu-ți putea cu acei bani
Să cumpărați a vieții trepte.*

*Pleca-veți către veșnicie
Odată cu întreg norodul
Dar într-a voastră josnicie
Credeți că veți plăti IRODUL.*

Pe altarul durerii

*Nebuni suntem astăzi cu pacea în mână
Prin vorbe și trucuri suntem timorați
Ne plâng toți strămoșii din țara străbună
Ajuns-am nevrednici, cândva eram frați.*

*Pe-altarul durerii jerfindu-se clipa
Se tânguie-n șoapte și lacrimi de dor
Dar unde ni-i vrerea? Zdrobită-i aripa?
Grotesc ni-i lovită de-un ieftin topor.*

*Și-ncearcă, se zbate și iară oftează
Vândută-i puterii cu chipul de zeu
Dorința există dar totuși nu-i brează
Încinsă-i în focul viu de Prometeu*

*O zi iarăși trece și iarăși o noapte
Pe ceruri divine porți iar se deschid
Și încă un suflet mai pleacă în șoapte
De vreri ce-ntr-o eternitate se-nchid.*

Neputincioși și lași

*Războiul voințelor se aprinde
Doldora sună galbeni în buzunar
Iar bogăția vrerea o cuprinde
Și moare vitejia celui temerar*

*Libertatea-i pusă-n lanț de pace
Cu zale de cuvinte stă legată
Și luptă greu credința care tace
În sufletele triste, ... speriată*

*Dreptatea-i strâmbă pentru nevoiași
Și-i o croială dreaptă pentru farisei
Suntem doar bieți neputincioși și lași
Și-n jugul nedreptăților zâmbim atei.*

Preschimbare în bine

*Plecați voi diavoli cu răutate
Fugind către veștedele câmpii
Ucis-ați totul cu greutate
Și cu însângerate terapii*

*De vă aude Dumnezeu cel sfânt
Dreptatea din cer să o coboare
Și facă-vă frunze căzute-n vânt
Spre alte vremuri călătore.*

*Și ca să dispăreți de pe pământ
Șacali ce otravă ne răspândiți
Vă rupă satanicul legământ
Și la bunătate fiți osândiți!*

Venit-am să rămânem pe Pământ!

*Valorile întoarse-s strâmb de corbi
Nu-i drept ceea ce fostu-ne-a cândva
Azi, să fim ignorați... și să fim orbi
ASTA-I... ce ni se cere-n lumea rea!*

*Să nu-ndrăznim să ne-nvățăm copiii
Că mama-i numai UNA, suflet sfânt
Veni-vor EI... să le-explice puștii
Că mama nu-i decât un om mai blând.*

*Independența... de-ați alege GENUL
Iar ce-a lăsat doar bunul Dumnezeu
Să le-aruncăm, ... suindu-ne în trenul
Roboților gonind c-un pas de-ATEU*

*Să îngropăm pe veci al familiei nimb
Bărbații-n fustă și cu tocuri asortați
Femeia doar un OBIECT de schimb
Iară COPIII, vor să fie... importați!*

*Bolnavii-și fac palatele din sânge
Iar disperarea URLĂ-N trupul lor
Că în cirezi de boi vor a ne strânge
Să tragem JUGUL distructiv, ei vor*

*Dar nu-nțeleg sărmanii de boieri
Că sufletului n-ai să-i pui cătușe
Căci noi avem palate SUS, în cer
Și-acolo nu e LOC pentru căpușe!*

*Chiar viața de ne-o veți lua la toți
N-o să vă fie nici de-o BOGĂȚIE
Căci CALEA sfântă nu e pentru hoți
Și-n iad veți fierbe toți pentru vecie*

*Voi nu puteți credința a ne frânge
Și oricât veți încerca a ne zdrobi
Veni-va peste voi POTOP de sânge
Flăcările din INFERN, vă vor sluți!*

*Și-oricât ați dori să ne preschimbați
De-n zale grele-nchideți crezul sfânt
Ne vom TREZI cu toții, tați și frați
Venit-am să rămânem pe PĂMÂNT!*

Dreptul fundamental

*Cu câtă nonșalanță ni se vinde
Otrava „fericirii“ pe cântar
Și parcă nimenea nu-i poate prinde
Pe greii vremii-n laț în galantar*

*Să-i prindă la fix cu ocaua mică
Căci sensul vieții vor a preschimba
De nimenea-n lume ei nu au frică
Crezând că legea firii-o pot schimba*

*Și chiar dacă ar fi să fie așa
Chiar de imposibilul se poate
Planeta tot n-o vor putea detașa
Prin Univers vrând ca să înoate*

*Dar jocul acesta le va fi fatal
Căci omenirea vor să o-ngroape
Și dreptul nostru sfânt și fundamental
Din neguri are să se dezgroape!*

Cusute cu ață

*Minciuni ce ne toarnă grămadă
Cusute-s cu ață de ghips
Plâng plopul și prunii-n ogradă
De-atâta fațadă și clips*

*Credulii mai cred încă-n basme
Cu viruși ce-atacă rebeli
Poporul se zbate în spasme
De știri îmbrăcate-n scrobeli*

*Și-n tâmpă încredere oarbă
Ne cred înrobiți de intruși
Ca mintea opac să absoarbă
Frică, doar ca să fim distruși*

*Dar nu se așteaptă vreodată
Să zburde la suprafață
Orori ce-s cu fața brodată
Ce-au fost cusute cu ață!*

Cuprins

Cuvântul editorului.....	5
Cuvânt înainte: Răzvrătirea sufletului	7
Prefață: Frumusețea adevărului.....	14
Capitolul 1: Jocuri de culise.....	23
<i>Niciodată</i>	<i>23</i>
<i>La casa de nebuni</i>	<i>24</i>
<i>Josnicie</i>	<i>26</i>
<i>Pe altarul durerii</i>	<i>27</i>
<i>Neputincioși și lași</i>	<i>28</i>
<i>Preschimbare în bine</i>	<i>29</i>
<i>Venit-am să rămânem pe Pământ!</i>	<i>30</i>
<i>Dreptul fundamental</i>	<i>32</i>
<i>Cusute cu ață.....</i>	<i>33</i>
Capitolul 2: Comedie tragică	35
<i>Alaiul grotesc</i>	<i>35</i>
<i>Drumeți în nebulie</i>	<i>36</i>
<i>Balans poetic.....</i>	<i>37</i>
<i>Bieți arlechini.....</i>	<i>38</i>
<i>Porți închise.....</i>	<i>39</i>
<i>Nu sunt zei</i>	<i>40</i>
<i>Lagărul arlechinilor</i>	<i>41</i>
<i>Drept de plecare.....</i>	<i>42</i>
<i>Tabla de șah</i>	<i>43</i>
<i>Greii lumii vând gogoși.....</i>	<i>44</i>
<i>Iartă-i Tu, Doamne!</i>	<i>45</i>
Capitolul 3: Planeta hipnotizată.....	47
<i>Umbre moi</i>	<i>47</i>
<i>Demni pentru vecie</i>	<i>48</i>
<i>Într-o zi</i>	<i>49</i>
<i>Inimi unite pentru libertate</i>	<i>50</i>
<i>Vânduți în mondială piață</i>	<i>52</i>

<i>Voi politrucii și bieții atei</i>	54
<i>Veni-va lege nouă pe Pământ!</i>	55
Capitolul 4: Serpentine periculoase	57
<i>În lume s-a făcut târziu</i>	57
<i>Judecata din urmă</i>	58
<i>Balul morții</i>	59
<i>Nota de plată</i>	60
<i>Prețul Succesului</i>	61
<i>Neputința lumii ce-i beteagă</i>	62
<i>Pe sinuoase serpentine</i>	63
<i>Cura de-mbogățire</i>	64
<i>Ape limpezi</i>	65
Capitolul 5: Balsamul inimii	67
<i>Lacăt pe plâns</i>	67
<i>Să mă iubești!</i>	68
<i>Venit-a vremea să fii fericită</i>	69
<i>Să nu-mi rănești iubirea</i>	70
<i>Seri tomnatice de dor</i>	71
<i>Iubind pe-un fir de poveste</i>	72
<i>Timpuri nedurute</i>	73
<i>Nebună dragoste</i>	74
<i>Prin oricare vremi</i>	75
<i>Zână prețioasă</i>	76
<i>Romanța noastră</i>	77
Capitolul 6: Vis marin	79
<i>Albastrul ne cuprinde</i>	79
<i>În brațele tale</i>	80
<i>Mai am la tine o restanță</i>	81
<i>Valsul toamnei</i>	82
<i>Verde culoare</i>	83
<i>Să nu plângi</i>	84
<i>O speranță împrumut</i>	85
<i>Oglinda destinului</i>	86

<i>Sărut delicat</i>	87
<i>Dreptatea învinge</i>	88
<i>Pirații mărilor</i>	89
Capitolul 7: Rădăcini	91
<i>Plutire în vis</i>	91
<i>De-ați retrăi acuma pe pământ</i>	92
<i>Doruri despletite</i>	93
<i>Mă arde dorul, dragă tată!</i>	94
<i>Brun sărut</i>	95
<i>De câte ori îmi amintesc</i>	96
<i>Ne plânge dorul</i>	97
<i>Pomelnic</i>	98
<i>Acolo Sus!</i>	99
<i>Suflet de copilă</i>	100
<i>Te caut, tată, în visul meu</i>	101
Capitolul 8: Lagărul minții	103
<i>Nici un zeu</i>	103
<i>Grăirile ce tac</i>	104
<i>Adevărul</i>	105
<i>Fără lămurire</i>	106
<i>Vibrații polare din lagărul minților</i>	107
<i>Scena incandescentă</i>	108
<i>Opriți pământul! Vreau să cobor!</i>	109
<i>Peste zile peste ani</i>	110
<i>Flacăra vieții</i>	111
<i>Iubirea-i unic leac lumesc</i>	112
<i>Arlechini pe scena vieții</i>	113
Capitolul 9: Limbi de foc	115
<i>Fățarnicie</i>	115
<i>Ironică vioară</i>	116
<i>Ochi de câine Husky</i>	117
<i>Aruncă-ți răul!</i>	118
<i>Răutatea transformată în bine</i>	119

<i>La casa de frustrați</i>	120
<i>Nesupunere</i>	121
<i>Câtă dorință putere și ură?</i>	122
<i>Contrasens</i>	123
Capitolul 10: Proiecții de gânduri	125
<i>Până când?</i>	125
<i>Doamne să ne faci dreptate</i>	126
<i>Voi știți ce-i viața?</i>	127
<i>Să luptăm ca niște lei</i>	128
<i>Salvează-i, Sfinte!</i>	129
<i>Focul de bine</i>	130
<i>Ce mult greșești!</i>	131
<i>Libertate și credință</i>	132
<i>Ne auzi Tu, Sfinte Doamne?</i>	133
<i>Răskoala sufletelor</i>	134
<i>Slove cioplite</i>	135
Capitolul 11: Nebunie galactică	137
<i>Vântul schimbării</i>	137
<i>Actorii din poze</i>	138
<i>Planeta otrăvită</i>	139
<i>Haotic bal</i>	140
<i>Crângul eliberării</i>	141
<i>Vânzarea umanității</i>	142
<i>De hac</i>	143
<i>Cupola de sticlă</i>	144
<i>Bătătorii de cuie</i>	145
<i>Războiul</i>	146
<i>Scris-am libertate</i>	147
Capitolul 12: Între două lumi	149
<i>De-i Raiul Sus</i>	149
<i>Fulgi înaripați de dor</i>	150
<i>Doar pace și dreptate</i>	151
<i>Balada părinților însingurați</i>	152

Întrebări în gând	154
Lacrimi cruzi	155
Dincolo de timp	156
Rău îmi pare	157
Cu dorul așteptând în prag	158
Pe ale viselor poteci	159
Capitolul 13: Raze binefăcătoare.....	161
Transfer de bunătate	161
În urma miilor de pași	162
Scutul binelui	163
Magia mozaicului	164
Zâna slovelor.....	165
Iubiți-vă, voi oameni	166
Avem nevoie de iubire	167
Profeția Bunătății.....	168
În altă lume minunată	169
Glasul primăverii	170
O minune de-ai să faci	171
Capitolul 14: Scufundarea sufletului.....	173
Translucidă inimă albastră	173
Domnul pentru noi s-a îndura	174
Cumplită boală!	175
Pe alt tărâm	176
Voi credeți c-am să mor doar eu	177
Spune, Doamne, ce-am pățit?	178
Deposedare	179
Suflete pierdute la zaruri	180
Condamnare.....	181
Capitolul 15: Haosul tăcerilor.....	183
În zece ani!	183
De ești prost, taci... ..	184
Legi vide	185
Fulgi de gând de pe un nor	186

<i>Ghiozdanul veșniciei</i>	187
<i>Suflet oropsit</i>	188
<i>Slova mi-e credință</i>	189
<i>Liniștea din suflet</i>	190
<i>Care-i esența?</i>	191
Capitolul 16: Anotimpurile vieții	193
<i>Plâng aburii vremii fumate</i>	193
<i>Mai cade o frunză de dor</i>	194
<i>Plânge toamna</i>	195
<i>Clepsidra zdrobită</i>	196
<i>Mai lasă-mi, toamnă!</i>	197
<i>Bătrânețea-i doar o toamnă</i>	198
<i>Cât ești viu!</i>	199
<i>Creștin legământ</i>	200
<i>Lacrimi reci și lacrimi calde</i>	201
Capitolul 17: Speranțe de bine	203
<i>Din stele</i>	203
<i>Îți mulțumesc, Doamne</i>	204
<i>Noi iar vom fi liberi</i>	205
<i>Bine și Pace</i>	205
<i>Deziernare</i>	206
<i>Hristoase, mă închin la Tine</i>	207
<i>N-am timp ca să fiu nefericită</i>	208
<i>Temelia vișelor împărătești</i>	209
<i>Săgetător impuls</i>	210
<i>Bine dai, bine primești</i>	211
<i>Dați bunătate</i>	212
<i>Lăsați-mi versul</i>	213
Postfață	214
Cuvânt de încheiere: Un barometru al prezentului	223
Recenzie de carte	231

Cărți ale aceluiași autor:

*Pentru mai multe informații despre autoarea
Mihaela CD, poemele și cărțile sale, vizitați:
www.poeziipentrusufletulmeu.com*

*Pentru videoclipuri cu recitări și melodii
pe versurile autoarei Mihaela CD, vizitați
canalul său de YouTube:*

Autor MihaelaCD

© 2022 Mihaela CD. All rights reserved

This book is protected by copyright. Reproduction in whole or in part, multiplication by any means and in any form, such as photocopying, scanning, transposition into electronic or audio format, public dissemination by any means, including the Internet or computer networks, permanent or temporary storage on devices or systems with the possibility information retrieval, for commercial purposes or not, as well as any other similar acts committed without the written permission of the copyright holder, is a violation of intellectual property law and may lead to criminal and/or civil prosecution in accordance with applicable law.

© 2022 Mihaela CD. Toate drepturile rezervate.

Această carte este protejată prin dreptul de autor. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului dreptului de autor, reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.